

DAT ONDERHUIDS GEWRIEMEL

Nine Van Haute

eenakter

Lid:

Vta
Opendoek
Sabam

Brochures te verkrijgen:
nine.van.haute@telenet.be

03. 664.02.43

DAT ONDERHUIDS GEWRIEMEL

Door: Nine Van Haute

Eenakter

75 jaar N V K T: genomineerd werk.

Dramatische personages: (5)

Vera

Wim

Bert

Marina

Freddy

Decor: Een mooie grote woonruimte.

DAT ONDERHUIDS GEWRIEMEL

Een mooie grote loft, modern en smaakvol ingericht. Er is slechts één deur, de inkom. Verder staat alles wat noodzakelijk is om comfortabel te wonen in die ene grote ruimte. Kleding ligt slordig op de sofa en op de grond. Een fles champagne en 2 glazen staan op het nachtkastje.

Een man en een vrouw, half naakt in bed, zijn helemaal verzonken in liefkozingen en vrijerij. Muziek speelt

Na een poosje:

(Vera zet de muziek af)

1 Vera: Wacht eens... ik hoor iets?
2
3 Wim: Maar nee! Er is niets.
4
5 Vera: Stil Wim... ik heb iets gehoord!
6
7 Wim: De wind, er waait een hevige wind buiten! (stilte)
8
9 Vera: Ja, 't zal de wind wel zijn!
10
11 (Ze zetten hun bezigheid verder en na een poosje)
12
13 Vera: Stop! Ik heb het weer gehoord!
14
15 Wim: Vera asjeblieft, 't is de wind!
16
17 Vera: 't Is niet de wind! 't Is iets anders!
18
19 Wim: Wat dan? Heleen is op dit ogenblik in Frankrijk.
20
21 Vera: Ik denk niet aan Heleen! Ik denk aan Bert!
22
23 Wim: Bert? Veratje, Bert is naar een feestje, samen met
24 zijn collega's. Vandaag zien we hem beslist niet meer!
25
26

1 Vera: Maar...

2

3 Wim: Kom, jij hebt te veel romannetjes gelezen.

4

5 (Wil haar terug zoenen en nadat zij even aarzelt gaat

6 het spelletje een poosje verder.)

7

8 Vera: En toch ben ik er niet gerust in.

9

10 Wim: (vrij agressief) Wat is het? Geen zin meer?

11

12 Vera: Maar nee!

13

14 Wim: Ja zeker, maar zeg het dan rechtuit, dan doe ik mijn

15 jas aan en ga ik een wandelingetje maken.

16

17 Vera: Jij moet niet boos worden hé! Stel dat hij hier

18 binnenkomt!

19

20 Wim: Laat me niet lachen, dat is nu de eerste keer dat jij

21 je daar zorgen om maakt!

22

23 Vera: Hij heeft me iets beloofd!

24

25 Wim: Hij heeft het ons al zo dikwijls beloofd!

26

27 Vera: Maar ik heb zo 'n voorgevoel dat hij het deze keer

28 meende.

29

30 Wim: Dat hij niet dronken zal zijn! Kennen we dat liedje

31 langzamerhand al niet? Vera, luister, die feestjes met

32 zijn collega's zijn voor hem een uitdaging. Hij wil

33 mee doen met de anderen en na vijf glaasjes weet hij

34 al niet meer hoe hij heet, waar hij is en maakt hij

35 minstens zeven ommetjes eer hij het juiste sleutelgat

36 vindt. Na al die jaren, hoe dikwijls? Zo 'n drie maal

37 per week? Zou jij toch beter moeten weten.

38

39 Vera: Je hebt gelijk. 't Was de wind!

40

41 Wim: Kom hier, lieveling. (Het liefdesspel gaat in alle

42 hevigheid verder. Opeens een duidelijk geluid van uit

43 de gang! Beiden springen verschrikt op!)

44

45 Vera: Hij is er!

46

47 Wim: Verdomme!

48

49 (Het is te laat voor beiden om iets aan te trekken.

50 Bert stapt niets vermoedend binnen met een ruiker

1 bloemen in de hand. Hij is vergezeld van een man en
2 een vrouw.)
3
4
5 Bert: Surprise! (Hij weet zich volstrekt te beheersen en
6 doet of er helemaal niets aan de hand is. Hierdoor
7 bepaalt hij de houding van de anderen.)
8
9 Vera: (totaal uit haar lood geslagen) Bert...
10
11 Bert: En bloemen voor de lady! (Hij geeft haar de bloemen.)
12
13 (Vera weet zich geen houding te geven.)
14
15 Bert: Ik heb twee collega's meegebracht. Even voorstellen?
16 Dit is Marina en haar man Freddy, ze werken samen op
17 de afdeling transport.
18
19 Vera: (Steekt vluchtig haar hand omhoog en groet.) Hi!
20
21 Marina: (Gelijktijdig met Freddy, bootst zij de stuntelige
22 engelse groet van Vera na.) Hi!
23
24 Bert: Dit is mijn vrouwtje Vera, en mijn broer Wim!
25
26 Wim: Hi!
27
28 Marina: (gelijktijdig met Freddy) Hi!
29
30 Wim: Ik denk dat ik maar eens opstap! (Hij zoekt zijn
31 kleren bijeen en gaat richting buitendeur.)
32
33 Marina: Je zal kou vatten, mijnheer! (Wim kleedt zich onwennig
34 aan en wil buitengaan.)
35
36 Bert: Maar nee, mijn beste, blijf! Het is een zeldzaamheid
37 dat ik je zie! Geen enkele reden om te gaan lopen.
38
39 Freddy: Ik denk dat wij maar eens doorgaan, hé suske?
40
41 Marina: Ja, de mensen hebben onverwachts bezoek!
42
43 Bert: Geen spraken van, het is mijn bloedeigen broertje. Een
44 beetje schuchtere knaap, maar voor de rest valt hij
45 best wel mee. Lieve! neem jij de jassen even aan,
46 wil je. Dan schenk ik alvast iets in.
47
48 (Vera neemt de jassen aan. Gaat richting deur, legt de
49 bloemen op kastje naast de deur en hangt de jassen ook
50 daar ergens aan de kapstok. Vera neemt snel een
51 regenmantel die daar hangt en doet hem aan. Bert

1 wijst de weg naar het salon. Hij raapt de kleren van
2 Vera bijeen alsof er niets aan de hand is en smijt ze
3 in de vuilschuif die zich in de muur bevindt.)
4
5 En Marina, gaat het al wat beter?
6
7 Marina: Ja dank je, ik voel me weer helemaal okidoki.
8
9 Bert: En wat zullen de mensen drinken? Een glaasje
10 Champagne?
11
12 Marina: Doet u vooral geen moeite!
13
14 Bert: Het is helemaal geen moeite, de fles is toch al
15 ontkurkt! (Hij neemt de fles van het nachtkastje en
16 zet deze op de salontafel.)
17
18 Marina: Een klein beetje dan.
19
20 Bert: En jij, mijn beste Freddy? Een stevige whisky?
21
22 Freddy: Daar ben ik wel aan toe ja.
23
24 Bert: De koude zeker. (Hij gaat naar de bar voorziet zich
25 van whisky, glazen en een fles water.)
26
27 Marina: En de wind!
28
29 Bert: En jij broereman? Een plat watertje zoals altijd? (tot
30 de anderen) Mijn broer is geheelonthouder. Drinkt
31 niet, rookt niet en ook geen...
32
33 Vera: zal ik snel iets klaarmaken? (wijst richting keuken)
34
35 Bert: Is dat nog niet gebeurd?
36
37 Vera: Nee, nog niet.
38
39 Bert: Ik dacht dat je bezig was toen we binnenkwamen.
40
41 Vera: Toch niet!
42
43 Bert: Je had me zo vroeg niet verwacht hé?
44
45 Vera: Nee, dat klopt.
46
47 Bert: Ik zag het aan je snoetje! (Vera gaat naar de keuken.)
48 Het is een echte keukenprinses, dat vrouwtje van mij.
49 Ik ben eens benieuwd wat ze deze keer tevoorschijn zal
50 toveren. Die vrouw van mij zit werkelijk vol
51 verrassingen. (stilte)

1
2 Freddy: Dit is dus de loft.
3
4 Bert: Inderdaad, ons liefdesnestje! (stilte)
5
6 Freddy: Zeer gezellig!
7
8 Marina: ...ingericht!
9
10 Freddy: Kijk Marina, een minimum aan muren en deuren!
11
12 Bert: Inderdaad, daar droomden wij van, nietwaar liefste?
13
14 Vera: (bezig aan het aanrecht van de open keuken) Waar
15 droomden wij van?
16
17 Bert: Wel van een grote leefruimte, zonder muren, alles open
18 en bloot!
19
20 Marina: (geamuseerd) Ja, alles open en bloot, hier kan je geen
21 verstoppertje spelen! (stilte)
22
23 Bert: En broereman, vertel eens, wat bracht je tot hier? En
24 nog zo laat op de avond?
25
26 Wim: Ik, ik was in de buurt!
27
28 Bert: Je was in de buurt en je dacht, ik wip maar eens
29 binnen!
30
31 Wim: Ja, zo ongeveer.
32
33 Bert: Sorry dat ik niet thuis was, want had ik geweten dat
34 jij hier binnen wou wippen, dan was ik nog wat vroeger
35 naar huis gekomen.
36
37 Wim: Dat begrijp ik?
38
39 Bert: Toch heb je veel geluk gehad, want gewoonlijk heeft
40 het haantje al gekraaid voor ik mij in mijn zachte
41 bedje neervlij. En eerlijk gezegd heb ik meestal wel
42 een beetje te diep in het glas gekeken? Niet waar
43 liefste?
44
45 Vera: Zo is dat, ja.
46
47 Bert: En dan zie ik soms de meest onwaarschijnlijke dingen!
48 Maar na een flinke kater de volgende dag, is alles
49 weer rozengeur en manenschijn.
50
51 Freddy: Dat hebben we allemaal al wel eens!

1
2 Bert: Moet je horen! Laatst kwam ik thuis. Ik moet wel
3 eerlijk bekennen dat ik toen weer een klein beetje te
4 veel op had! Ik kon mijn ogen niet geloven! Mijn vrouw
5 lag heerlijk te slapen in ons bed, en naast haar lag
6 een vreselijk monster. Het sliep ook en snurkte
7 oorverdovend. Het was bovendien reusachtig groot. Ik
8 had in mijn leven nog nooit zo'n walgelijk ding
9 gezien. Dit weerzinwekkend tafereel, die viespeuk, zo
10 dicht bij mijn vrouw, wakte bij mij een vloed van
11 agressie en afgrijzen op. Stil sloop ik naar de keuken
12 en nam de vleesbijl uit de la. En net toen ik het
13 beest in honderd mootjes wou hakken, deed het zijn
14 ogen open. Het keek mij verschrikt aan. En toen
15 gebeurde er iets heel vreemd. Het dier werd alsmaar
16 kleiner en kleiner tot het amper nog een duim groot
17 was.
18
19 Marina: Bangelijk!
20
21 Freddy: Marina, 't was een hallucinatie!
22
23 Marina: Ja, ja, een hallu... en verder?
24
25 Bert: Toen sprong het monstertje uit het bed en rende zo
26 vlug het maar kon naar het toilet!
27
28 Marina: (geamuseerd) Naar de wc?
29
30 Bert: Het beest sprong in de toiletpot, het keek mij smekend
31 aan alsof het zeggen wou: "Spoel mij door
32 alsjeblieft"?
33
34 Triomfantelijk spoelde ik het toilet door en genoot
35 van de doordringende en laatste kreet van het monster
36 dat verdween in de riool.
37
38 Marina: Ja, in de beerput!
39
40 Bert: Flink, Marina, in de beerput!
41
42 Marina: Een boeiend verhaal!
43
44 Bert: Het verhaal is nog niet gedaan. Ik ging terug naar
45 mijn bed, kleepte me uit, en legde me neer op de
46 plaats waar het monster gelegen had. De lakens waren
47 ongezond warm en een onfrisse geur belemmerde mij mijn
48 slaap te vatten. Ik werd misselijk! Ik moest kotsen!
49 Maar nog nooit, heb ik met zoveel genoeg het toilet
50 onder gekotst als toen die nacht!
51

1 Marina: Ik voel me niet goed! (Freddy maant haar aan tot
2 zwijgen.)
3
4 Vera: (nadert met dienblad in de hand) Pizza? Wie wil er
5 graag pizza?
6
7 Bert: Heb ik het niet gezegd: mijn keukenprinses heeft
8 altijd nog wel iets in de diepvries staan. (ijzige
9 stilte)
10
11 Marina: Ja, en dan moet je de vispannetjes van Iglo eens
12 proeven! ... Hé suske?
13
14 Freddy: Vispannetjes? Ja heerlijk, onze diepvries staat er bol
15 van.
16
17 Bert: (tot Vera) Kom lieverd, zet je er gezellig bij! Je
18 hebt je genoeg uitgesloofd deze avond. Wat drink jij?
19 Champagne?
20
21 Vera: Nee, dank je, ik heb geen trek!
22
23 Bert: Geen trek? Jij, geen trek? Maar dan scheelt er iets
24 met mijn kleine lieve bolleboos!
25
26 Vera: Ik voel me niet zo lekker!
27
28 Freddy: Wij zullen eens doorgaan, dan kan madame gaan slapen.
29
30 Bert: Nee, alsjeblieft, blijf. Mijn vrouw is een avondmens
31 of beter gezegd een nachtdier. Hoe later op de avond,
32 hoe beter ze wordt.
33 Een glaasje Champagne daar kikker je van op. (schenkt
34 in) Wie een heerlijk stukje pizza? (Hij geeft zijn
35 gasten een stukje.) En jij, liefste? Heel heet en heel
36 pikant! Daar hou je toch van?
37
38 Vera: Nee, Bert dank je!
39
40 Bert: Een klein stukje. (Hij geeft haar een stukje en zij
41 eet het op met lange tanden.) Kom broertje, val aan!
42
43 Wim: Ik heb ook geen trek.
44
45 Marina: (die smakelijk aan het eten is) 't Is anders een
46 lekker stuk!
47
48 Bert: Hoor je Wim, een lekker stuk, net iets voor jou!
49
50 Wim: Een kleintje dan.
51

1 Bert: Zo mag ik het horen. (stilte)
2
3 Wim: Jullie werken dus op de transportafdeling?
4
5 Freddy: Eigenlijk niet, mijnheer directeur vergiste zich
6 daarnet een klein beetje.
7
8 Bert: Oh Ja?
9
10 Freddy: Ja, ik sta aan de transportband en...
11
12 Marina: ...en ik werk op de inpak!
13
14 Bert: Juist ja, de inpak!
15
16 Marina: (tegen Wim die het niet meteen schijnt te begrijpen)
17 Ik pak in!
18
19 Wim: Oh. (stilte)
20
21 Freddy: Vijzen!
22
23 Wim: Vijzen?
24
25 Marina: En rondelletjes!
26
27 Wim: Oh! (stilte) Een leuke job?
28
29 Marina: Soms echt niet te doen!
30
31 Wim: Hoezo?
32
33 Freddy: Nogal stresserend!
34
35 Marina: Wij werken onder een premiestelsel.
36
37 Wim: Een premiestelsel?
38
39 Freddy: Ja, we moeten per uur een bepaald aantal dozen
40 afleveren!
41
42 Marina: En als we er onder zitten dan worden we opgehangen!
43
44 Vera: Wablief?
45
46 Marina: (verontwaardigd) Aan de paal in 't magazijn!
47
48 Vera: Dat meent u niet.
49
50 Marina: Wreed hé! En dan nog wel in het rood! Met zo 'n grote
51 letters.

1
2 Vera: Je naam...
3
4 Marina: Het is vreselijk, madame! Eén keer heeft mijn naam aan
5 de paal gehangen. Ik werd nog zieker dan ik al was! Ik
6 kon er echt niets aan doen. Ik had diarree. Te lang op
7 de wc gezeten en mijn aantal niet gehaald!
8
9 Freddy: Soms, maar dat is heel zelden, gaan we er over en dan
10 krijgen we een premie!
11
12 Marina: Is mij ook een keertje overkomen! En fier dat ik was!
13
14 Vera: Dat kan ik mij levendig voorstellen! (stilte)
15
16 Marina: Ik wil zeker niet onbeleefd zijn, maar gij, madame,
17 gij kent niet de kopzorgen die wij hebben.
18
19 Vera: Wat bedoelt u precies?
20
21 Marina: Awel, dat gij u de luxe kunt permitteren om niet te
22 moeten gaan werken, enfin, dat gij uw eigen baas zijt
23 en dat gij zelf de wetten kunt stellen!
24
25 Vera: Was het maar zo eenvoudig!
26
27 Bert: Is het dan niet zo eenvoudig liefste? Dat moet je ons
28 eens uitleggen. Het wordt vast een onthullend verhaal!
29
30 Vera: Vandaag niet schat, mijn hoofd!
31
32 Bert: Dat heb ik al meer gehoord!
33
34 Vera: Bert!
35
36 Bert: Kom op Vera, vertellen!
37
38 Wim: Laat haar Bert, als jullie toch zo graag verhaaltjes
39 horen, dan wil ik er wel eentje kwijt.
40
41 Marina: Ja, doe maar, ik ben verzot op verhaaltjes.
42
43 Wim: Eigenlijk is het is geen verhaal, maar een droom.
44
45 Marina: Een droom, ook goed!
46
47 Wim: Het is niet zo'n bijzondere droom hoor! Een klassieke
48 koning-nar situatie, die uiteraard begint met een nar
49 die zich alle dagen een pleuris werkte om een koning
50 te amuseren die zich dag in dag uit stierlijk zat te
51 vervelen.

1 Dankzij de creativiteit van de nar verliep alles
2 gedurende lange tijd naar behoren. De nar stak een
3 haast vorstelijk salaris op, tot groot jolijt van zijn
4 eega, de mooie Helena.

5
6 De koning beleefde ook zeer gelukkige jaren met zijn
7 gemalin die heel veel van haar man hield. Haar ogen
8 schitterden van 's morgens tot 's avonds en zo toverde
9 ze romantiek in de lucht, tussen de boterham en tussen
10 de lakens.

11
12 Maar op zekere dag leerde de koning Johnny kennen.
13 Johnny was een Schotse edelman wiens voorouders eeuwen
14 geleden naar onze streken waren geëmigreerd. De
15 familie was sindsdien al zo goed geïntegreerd dat
16 Johnny niet meer Johnny heette, maar Johan.. Johan
17 Wandelaar. En hoe meer de koning met Johan op schok
18 ging, hoe overmoediger hij werd. En - een Schots
19 trekje- hoe gieriger. Wat zou hij verdorie nog langer
20 een nar betalen: samen met Johan kon hij verdomd
21 grappig uit de hoek komen.

22
23 Hij gaf de nar een aartsmoeilijke opdracht.

24
25 Onnodig te zeggen dat dit alles bedoeld was om de nar
26 naar een ver land te kunnen verbannen.

27
28 Met de moed der wanhoop ging de nar aan het werk.
29 Vrachten grappen en grollen bedacht hij. En zoals
30 gewoonlijk testte hij ze 's avonds uit op zijn mooie
31 Helena. Die stond het huilen echter nader dan het
32 lachen. Stel dat haar man niet in de opdracht slaagde,
33 hoe zou ze het overleven? Wat met de chique garde
34 robe? Zou ze die kunnen meenemen? En hoe die aangevuld
35 zonder vorstelijk salaris? De relatie bekoelde zeer.
36 En de nar dacht dat zijn gevoel voor humor hem in de
37 steek liet i.p.v. zijn vrouw.

38
39 Ondertussen bleef de koning op stap gaan met Johan
40 Wandelaar. Zo vaak zelfs dat hij er scotch en scheef
41 van begon te lopen en stilaan aan lagerwal geraakte.
42 In Lager Wal aangekomen, merkte hij dat koning Veerle
43 hem niet meer was gevolgd.

44
45 Vera: Haar rivaal, laat ik hem ook maar "Johan" heten, wekte
46 bij haar ergernis op, die stilaan evolueerde in
47 eenzaamheid en verdriet. Ten einde raad zocht ze de
48 nar op, in de hoop daar een beetje troost en begrip te
49 vinden. Ze vond daar troost en begrip.

50

1 Wim: En waar de nar al lang niet meer op hoopte, gebeurde:
2 de koningin lachte, ook met zijn kersverse moppen. Dit
3 was een hele troost voor de nar. Hij schepte weer
4 moed. Maar voor de koning was er meer nodig! Toen op
5 een keer de nar uitgleed op een peulschil en van de
6 koninklijke trappen helemaal naar beneden tuimelde, en
7 bijna zijn nek brak, proestte de koning het uit. Ja,
8 daar kon de koning wel mee lachen. Enfin, de peulschil
9 had het leven van de nar gered.
10
11 En het einde van het verhaal...

12

13 Vera: Op een avond, toen de koningin haar man helemaal niet
14 thuis verwachtte verscheen hij plotseling ten tonele.
15 Sinds lang was hij niet in het gezelschap van Johan.
16 Ze merkte het meteen. Hij liep kaarsrecht en hij had
17 zelfs bloemen voor haar mee.
18
19 Hij vond zijn vrouw in de armen van de nar.

20

21 Marina: Eigen schuld, dikke bult! (stilte) Men vraagt zich
22 dikwijls af wat zo 'n droom te betekenen heeft.
23 Sommige mensen kunnen dromen verklaren, maar ik kan er
24 kop noch staart aan krijgen.
25

26 Bert: Wel Marina, vertel jij eens een droom, misschien
27 kunnen zij hem verklaren!
28

29 Marina: Een droom? Nee, mensen zoals wij, hebben het dromen al
30 lang afgeleerd. En voor "hassinulaties" (doet een
31 drinkgebaar) daar hebben we de middelen niet voor. Wij
32 zijn mensen die maar best altijd op hun qui-vive zijn
33 en met beide voeten stevig op de grond blijven staan.
34

35 Freddy: De realiteit! Dat is wat telt voor ons!
36

37 Vera: De realiteit is soms hard.
38

39 Bert: ... of saai!
40

41 Marina: Hard, ja, maar zeker niet saai. Soms wordt er wel een
42 potje gelachen! Nietwaar suske?
43

44 Freddy: Wij lachen de misere van de realiteit weg!
45

46 Bert: ... de misere van de realiteit weglachen, een mooie
47 uitdrukking.
48

49 Freddy: En wat ik daar nu precies mee bedoel, zal ik u
50 proberen duidelijk te maken. In de fabriek zijn er zo

1 van die schaarse momenten dat wij ons kostelijk
2 amuseren.
3
4 Vera: Amuseren, blij dat te horen! Vertel alstublieft
5 verder.
6
7 Marina: (Zij geniet duidelijk van alles wat ze te vertellen
8 heeft.) Wij amuseren ons het meest met stevige
9 roddels.
10
11 Vera: Roddels?
12
13 Marina: Roddels van de bovenste plank.
14
15 Vera: En over wie wordt er dan wel geroddeld?
16
17 Marina: (opgetogen) De bazen!
18
19 Vera: De bazen!
20
21 Marina: Snapte u dat niet? "Van de bovenste plank".
22
23 Vera: Gewoon vulgair!
24
25 Marina: Ja, soms heel vulgair! Onze specialiteit:
26 "aanhouwerijen ", vreemd gaan zoals jullie dat zo
27 schoon zeggen. Bazen met secretaresses, ook bazen met
28 meisjes van de onderste plank. Niets te gek om te
29 bedenken.
30
31 Bert: Bedenken zei je toch! Roddels die verzonnen zijn, zijn
32 toch waardeloos!
33
34 Freddy: Dat is waar, mijnheer de directeur, maar wie zegt dat
35 ze altijd verzonnen zijn?
36
37 Marina: Het is duidelijk dat u daar nog geen kaas hebt van
38 gegeten! We zullen het u uitleggen. Een goede roddel
39 moet op zijn minst voor 80% waarheid bevatten, 20%
40 fantaseren we er bij. Dit om het geheel nog wat
41 pikanter te maken.
42
43 Bert: Wie had dat verwacht, we krijgen toch nog een boeiend
44 verhaal te horen.
45
46 Marina: O.K. Een roddel begint met een vaag gerucht. Wanneer
47 we denken dat er muziek in zit..
48
49 Bert: Mag ik even onderbreken, wie is "we"?
50
51 Freddy: In dit geval, ik en Marina.

1
2 Bert: Gaat u verder Marina, het wordt spannend.
3
4 Marina: Zoals ik al zei, wanneer een gerucht de moeite lijkt,
5 dan begint het grote speurwerk.
6
7 Bert: Het is net een detective verhaal!
8
9 Marina: Inderdaad, wij, ik en Fred dus, spelen detectiefje.
10 Streefdoel: 80% waarheid op de kop tikken.
11
12 Freddy: Meestal verloopt alles vlotjes en is het zaakje rap
13 geklonken. Maar soms is het geen lachertje en moeten
14 we veel geduld hebben.
15
16 Marina: Dan duurt het speurwerk dagen of weken, maar nu, deze
17 laatste keer wel maanden.
18
19 Freddy: (zeer enthousiast) Maar als dan een keer de wind goed
20 zit, gelijk vandaag, hé schat, dan is het ineens
21 Bingo!
22
23 Bert: En het geluk lacht je toe!
24
25 Marina: Zo is het!
26
27 Bert: De wind blaast Freddy en Marina heel toevallig in een
28 portaal. Marina, bevangen door de wind, wil daar even
29 op adem komen. En opeens, verschijnt daar de grote
30 baas, die daar blijkt te wonen. Hij bemerkt Marina in
31 haar miserabele toestand en vraagt jullie beiden om
32 mee naar boven te komen zodat zij kan bekomen van het
33 stormweer.
34
35 Wim: en Bingo!
36
37 Vera: (met afschuw) Toevallig!
38
39 Bert: En 't vervolg van het verhaal?
40
41 Marina: Wanneer we dan genoeg bewijzen hebben, dan kunnen we
42 twee kanten uit.
43
44 Freddy: Ofwel neem ik hem.
45
46 Bert: Hem?
47
48 Marina: Hij bedoelt de roddel!
49
50 Freddy: ... en leg ik hem maandagmorgen met fluwelen
51 handschoentjes op de transportband, druk op de grote

1 groene knop, en reist hij heel de fabriek rond tot
2 groot plezier van alle werkvolk. Iedereen begint te
3 fantaseren.
4
5 Marina: ...En iedereen doet er nog een schepje bovenop.
6
7 Freddy: We gieren en lachen ons kreupel.
8
9 Marina: Ja, we maken meer lawaai dan alle machines te samen.
10
11 Marina: Ja, ja mijnheer de directeur, het gepeupel in jouw
12 fabriek moet je echt niet onderschatten.
13
14 Freddy: Maar geen paniek, er is nog een mogelijkheid! Een
15 mogelijkheid die voor beide partijen en ook in de
16 meeste gevallen, het meest interessant is.
17
18 Marina: Wanneer ik zorg moet dragen voor de roddel, dan
19 smokkel ik hem ongezien mee in de fabriek. Ik pak hem
20 zeer discreet in en stuur hem onmiddellijk naar een
21 door god vergeten plaats ergens op de aardbol.
22
23 Freddy: Of in de wc en spoelen hem door, als u wil!
24
25 Bert: En dit alles tegen een zeer democratisch prijsje,
26 veronderstel ik?
27
28 Marina: Een envelopje is goed!
29
30 Vera: (hysterie nabij) Hou op! Hou op! Alsjeblieft hou op
31 met dat onderhuids gewriemel!
32
33 Bert: Maar lieveling, wat krijgen we nu! 't Is zeker de
34 champagne. Ga rustig even zitten. Er is geen reden tot
35 paniek!
36
37 Freddy: Oh nee, madam, ik denk dat we elkaar allemaal goed
38 begrepen hebben. Er is vanavond een klare en
39 duidelijke taal gesproken!
40
41 Marina: Nog efkes iets afhandelen en we zijn weg.
42
43 Bert: Marina, schenk jij mijn vrouwtje een beetje water in.
44 Gebruik het glas van Wim maar, daar ben je toch niet
45 vies van hé lieveling! Ik zorg inmiddels voor het
46 envelopje. (Hij zet zich even aan de schrijftafel,
47 schrijft twee brieven en twee cheques, stapt dan naar
48 zijn werknemers toe, en overhandigt hen, de cheques.
49 Marina en Freddy hadden duidelijk zoveel geld niet
50 verwacht.) Alsjeblieft, en eind goed al goed.
51

1 Freddy: Mijnheer directeur, u koos duidelijk voor..
2
3 Bert: (lachend) De beerput!
4
5 Freddy: Het was ons een waar genoegen, hartelijk bedankt voor
6 het mooie gebaar.
7
8 Marina: Veel te gul, veel te gul, maar echt bedankt. Op onze
9 discretie kunt u rekenen.
10
11 Bert: Is dat beloofd?
12
13 Marina: We zweren het!
14
15 Freddy: Ja, we zweren het op al wat ons lief is.
16
17 Bert: Zo mag ik het horen.
18
19 Marina: Nu zullen we maar eens doorgaan. De storm is voorbij!
20
21 Bert: Of het is de stilte voor een nieuwe storm!
22
23 Vera: Ik haal jullie mantels.
24
25 Marina: (reikt hem de hand) Goede avond mijnheer de directeur,
26 het was ons een waar genoegen.
27
28 Bert: (drukt haar de hand) Goede avond mevrouw, laat dit dan
29 een gouden handdruk zijn?
30
31 Marina: Een gouden handdruk, hoor je dat, Fred, een gouden
32 handdruk. Oh mijnheer u heeft zo van die mooie
33 uitdrukkingen, dat heb je zo als je hoog gestudeerd
34 bent.
35
36 Bert: Bij, en laat het mij dan nog maar eens herhalen: bij
37 die gouden handdruk, hoort natuurlijk nog een
38 extraatje! (Hij toont de enveloppen.)
39
40 Marina: U bent werkelijk te goed!
41
42 Bert: Een verrassing! Jullie mogen, alleen indien jullie er
43 zin in hebben, de verrassing met fluwelen handschoenen
44 op de transportband leggen en een drukje geven op de
45 grote groene knop.
46
47 Marina: Onze directeur leert snel bij!
48
49 Bert: Het gepeupel mag zijn directeur ook niet
50 onderschatten, meisje!
51

1 Marina: Ik sta te trappelen.
2
3 Bert: Hier, ieder nog een envelopje.
4
5 Marina: Oh, dank u wel. (Ze wil het envelopje aan Freddy
6 geven.)
7
8 Freddy: Marina, we zijn ontslagen.
9
10 Marina: (leest paniekerig haar ontslagbrief) Maar...
11
12 Bert: Jullie dachten allemaal dat ik deze avond naar een
13 feestje was, maar eerst hadden wij een
14 stafvergadering. Onlangs werd er besloten om onze
15 fabriek helemaal te moderniseren. Vandaag werd de
16 knoop doorgehakt. We hebben een volautomatisch systeem
17 besteld. Het lag me zwaar op de maag omdat er
18 ontslagen moesten vallen. Vandaar, dat ik rechtstreeks
19 naar huis kwam. Een reorganisatie was noodzakelijk om
20 de concurrentie het hoofd te kunnen bieden. Marina,
21 Freddy, jullie hebben het mij een stuk gemakkelijker
22 gemaakt. De cheque is jullie uitkering van de
23 ontslagperiode. Maandag laten jullie die fluwelen
24 handschoentjes best thuis en kunnen jullie een andere
25 baan gaan zoeken. Goede avond, ik ben moe.
26
27 Marina:: (krijgt een woedeaanval, en ze bedient zich nu van het
28 meest platte dialect dat ze kent.) Zo zit dat dus,
29 ferm goed uitgekiend! Gij, jij hebt met niemand geen
30 compassie, een schijthuis zijt jij... een schijthuis van
31 hier tot ginder! (Ze stapt woedend richting uitgang
32 waar Vera met de mantels wacht) En jij chique madame,
33 met je bekakte taal, nog veel vulgairder dan de
34 meisjes van de onderste plank!
35
36 Freddy: Kom Marina, 't is goed. (Samen woedend af.)
37
38 Wim: (na een ijzige stilte) Ik zal ook maar eens opstappen.
39 Vera, Bert, tot ziens! (Vera knikt even, Wim gaat
40 richting deur.)
41
42 Bert: Dag Wim, tot ziens! (Begeleidt Wim tot bij de deur en
43 neemt de ruiker bloemen.) Hier, geef je vrouwtje deze
44 bloemen, een goede vrouw moet je af en toe eens
45 heerlijk verwennen. Geef haar ook een lekkere pakkerd
46 van me en vooral die schatten van kinderen niet
47 vergeten! (Wim af, Bert kijkt hem even na.)
48
49 Vera: (zeer zachtjes) Een goede vrouw moet je af en toe eens
50 heerlijk verwennen. (Bert smijt heel agressief de deur
51 dicht. Vera schrikt en wacht bang af. Bert stapt traag

1 voorbij haar, zet zich in de zetel, en steekt een
2 sigaret op. Na een poos dooft hij de sigaret, staat
3 op, neemt een hoofkussen, legt het in de zetel en legt
4 zich neer. Er volgt een stilte.)
5
6 Vera: Bert! (stilte) Bert, slaap je?
7
8 Bert: Nee.
9
10 Vera: Mmm.
11
12 Bert: Hoe lang al?
13
14 Vera: Acht maanden.
15
16 Bert: Acht maanden. (stilte)
17
18 Vera: Bert?
19
20 Bert: Sstt!
21
22 Vera: Bert, ik voel me niet goed.
23
24 Bert: Ga slapen, Vera, slapen moet je doen!
25
26 Vera: Maar Bert!
27
28 Bert: Verdomme Vera, ga slapen! (stapt naar de whisky,
29 schenkt zich een glas in en drinkt het helemaal op)
30
31 Vera: Ik voel me ziek Bert! (stilte) Bert?
32
33 Bert: (schenkt weer in) Ik voel mij ook ziek, (drinkt uit)
34 heel ziek!
35
36 Vera: Sorry.
37
38 Bert: Ik voel bij mij een verschrikkelijke kater opkomen.
39 (Schenkt ondertussen weer in.) Een kater die zich voor
40 de rest van mijn leven zal vastankeren in die stomme,
41 stomme kop van mij!
42
43
44
45

Einde.